

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle eläinlääkintähuoltolaiksi sekä siihen liittyviksi laeiksi

1. Eläinlääkintähuolto Pohjois-Karjalan näkökulmasta

Toimivat ja määrällisesti riittävät eläinlääkintähuollon palvelut ovat elintärkeitä Pohjois-Karjalalle. Erityisesti nautakarjatalous on alueen maataloustuotannon selkäranka, josta saadaan edelleen 75 maatalouden rahavirroista. Kotieläintiloja on kaikkiaan noin 700 kpl, joista 360 on maitotiloja, 180 naudanhoidon tuottajia ja 160 muuta kotieläin tuotantoa harjoittavia tiloja. On jatkossakin tärkeää, että meillä saatavilla tuotantoeläimiin erikoistuneita eläinlääkäreitä, jotka tuntevat sekä kotieläintilojen eläinlääkintätarpeet monipuolisesti. Lisäksi pitää huolehtia siitä, etteivät päivystysalueet viikonloppuisinkaan muodostu liian suuriksi välimatkojen osalta. Järvi-Suomessa vesistön kiertämiseen menee aikaa ja kilometrejä, jotka ovat samalla poissa itse eläinlääkinnästä.

Kotieläintilojen määrä on kuitenkin ollut tasaisessa laskussa viime vuosien aikana ja monissa kunnissa pelkät kotieläintilat eivät enää työllistä kunnaneläinlääkäreitä riittävästi. Eläinlääkäreiden saatavuuden turvaamiseksi, heille pitää sallia myös lemmikki- ja harrastuseläinten hoito kunnanlääkärien toimen ohessa. Pienissä kuntataajamissa ei myöskään ole riittävästi asiakaskuntaa yksityispraktiikan perustamiseen. Kohtuuttomien kuljetusmatkojen välttämiseksi on tärkeää, että myös lemmikki- ja harrastuseläimet voidaan hoitaa kohtuullisen matkan sisällä. Tällöin ne myös tulevat hoidetuiksi ja laiminlyönnit vähenevät samalla.

Maakunnan alueella on myös mittavaa elintarvikejalostusta, kuten Valion Joensuun tehdas ja Outokummun HKScanin teurastamo sekä monenlaista pienimuotoisempaa elintarvikejalostusta, jonka määrä on edelleen kasvussa. Valvontaeläinlääkärien tehtävät ovat kolmas tukijalka, jolle "maalaiseläinlääkäri" toimenkuva rakentuu. Maalaiseläinlääkäri pitää myös tulevaisuudessa olla moniosaaja ja lainsäädännöllä ei pidä turhaan rajoittaa heidän toiminta- ja ansaintamahdollisuuksiansa. Vain tällä tavoin voimme turvata eläinlääkärien sijoittumisen ja saatavuuden myös syrjäseuduille myös tulevaisuudessa.

Edellä kerrotun vuoksi MTK- Pohjois-Karjala puoltaa samalla Pohjois-Karjalan ympäristöterveyden huollon lausuntoa asiassa.

Joensuussa 21.2.2022

MTK-Pohjois-Karjala

Jari Rouvinen  
toiminnanjohtaja



Lausunto\_esitysluo  
nnoksesta.pdf

Liite

kirjaamo@mmm.fi

## **Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle eläinlääkintähuoltolaiksi sekä siihen liittyviksi laeiksi**

Maa- ja metsätalousministeriö on pyytänyt lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle eläinlääkintähuoltolaiksi sekä siihen liittyviksi laeiksi.

Pohjois-Karjalan ympäristöterveydenhuolto lausuu asiasta seuraavaa:

### **3 § Viranomaiset**

Esityksessä käytetään 3 §:n määräyksissä kunnaneläinlääkäripalveluiden tuottajasta termiä 'järjestäjä', joka voi olla joko kunta, kuntayhtymä tai yhteistoiminta-alue. Tämä väljyys termissä on ongelmallinen. Kilpailutilanteessa kunta järjestäjänä on pienempi ja mahdollinen kilpailutilanne helpommin määritettävissä. Yhteistoiminta-alueen ollessa järjestäjänä, voi alueen sisällä olla monenlaisia, eri palvelutarjonnalla varustettuja kuntia, joissa toisissa yksityinen tarjonta ja kilpailu toteutuu, toisissa ei. Tämä koskee samoin myös 17 §:n järjestämisvastuun ulkopuolella olevien palveluiden tarjontaa. Perustelutekstin mukaan kirjanpidon eriyttämismuutokset koskee yli 40 000 euron markkinoilla kilpailutilanteessa tehtyä liikevaihtoa, mikä toteutuu merkittävästi helpommin yhteistoiminta-alueella kuin yksittäisessä kunnassa.

### **9 § Järjestämisvastuuseen kuuluvat palvelut**

Lakiesityksen mukaisesti järjestämisvastuuseen kuuluvat seuraavat eläinlääkäripalvelut:

- 1) yleistutkimus ja terveydentilan arviointi eläinten terveyden todentamiseksi;
- 2) kissojen ja koirien tunnistusmerkintä;
- 3) eläinterveyskäynnit, joista säädetään tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ("eläinterveyssäännöstö") 25 artiklassa, sekä elintarviketuotantoa varten pidettävien eläinten pitopaikoissa tehtävät terveydenhuoltokäynnit ja terveydenhuoltosuunnitelmat;
- 4) eläinten rokotus;
- 5) loisten häätöön ja ehkäisyyn liittyvät toimenpiteet;
- 6) suun terveydenhuoltoon liittyvät välttämättömät perustoimenpiteet tai, jos se on toimenpiteen laajuus tai vaatavuus huomioon ottaen tarkoituksenmukaista, jatkohoitoon lähettäminen;
- 7) sarvien ja sarven aiheiden poistaminen naudoilta ja vuohilta;
- 8) lisääntymiseen liittyvät tarkastukset ja tutkimukset sekä lisääntymisongelmien hoito elintarviketuotantoa varten pidettäviä nautoja, sikoja, lampaita ja vuohia sekä poroja koskien;
- 9) kastraatio naudalle, sialle, lampaalle, vuohelle, porolle, koiralle ja kissalle sekä sterilisaatio kissalle;
- 10) sairaan eläimen kliininen tutkimus ja hoitotarpeen arviointi, mukaan lukien tavanomaisten näytteiden ottaminen ja toimittaminen laboratoriotutkimuksiin eläimen sairauden syyn selvittämiseksi sekä tarvittaessa lähettäminen jatkotutkimuksiin;

- 11) sairaan eläimen hoito, jota tarvitaan elintarvike- tai turkistuotantoa varten pidettävälle eläimelle ja jota on mahdollista antaa eläimen pitopaikassa, mukaan lukien nautaeläimen juokutusmahaleikkaus;
- 12) ensiapuonteinen hoito, jota tarvitaan muulle kuin 11 kohdassa mainitulle eläimelle, mukaan lukien ruoansulatuskanavan häiriöiden konservatiivinen hoito, tulehdus- ja kiputilojen hoito, haavojen ompelu ja hoito, sokin hoito, metabolisten häiriöiden hoito, tavanomaisimpien pienten kotieläinten luunmurtumien immobilisaatio, tähän hoitoon liittyvä välttämätön jatkokäsittely tai lääkehoito sekä tarvittaessa eläimen lähettäminen jatkohoitoon;
- 13) synnytyssapu, mukaan lukien nautojen, lampaiden, vuohien ja kissojen keisarileikkaus;
- 14) eläimen lopetus.

Mikäli kunnat päättävät olla tarjoamatta listan ulkopuolisia palveluja, kunnaneläinlääkärin työn monipuolisuus kärsii ja eläinlääkäreiden hoitamien potilaiden määrä vähenee eli työn houkuttelevuus kokonaisuudessaan heikkenee. Eläinlääkäreiden rekrytoinnissa kuntiin on tälläkin hetkellä isoja haasteita ja esitetty muutos heikentäisi tilannetta entisestään. Palkkioiden määrän lasku aiheuttaisi todennäköisesti tarpeen nostaa peruspalkkoja, sillä praktikoeläinlääkäreiden virkoja tarvittaisiin edelleen päivystysjärjestelmän ylläpitämiseen.

Monin paikoin tuotantoeläinten määrä on laskenut huomattavasti ja se heijastuu eläinlääkäreiden työmäärään. Pieneläimille tarjottava hoito auttaa pitämään riittävät resurssit alueella myös tuotantoeläinten hoitamista varten. Elinkeinon osalta on äärimmäisen tärkeää turvata riittävät kunnaneläinlääkäriresurssit, jotta tuotantoeläinten hoito on jatkossakin mahdollista 24/7. Pienillä resursseilla ei pystytä järjestämään lakisääteisiä, ympärivuorokautisia palveluja.

Järjestämisvastuusta on rajattu pois koiran keisarinleikkaus vedoten vaativamman leikkausosaamisen ja välineiden edellytykseen. Teknisesti koiran keisarinleikkaus ei kuitenkaan poikkea lainkaan kissan keisarinleikkauksesta. Vastaavasti myös kissan keisarinleikkaus vaatii varusteluja, leikkausjärjestelyjä ja -välineitä yhtä lailla kuin koirankin leikkaus. Koiran keisarinleikkauksen jättäminen kuntien järjestelyvastuun ulkopuolelle lainsäädännössä tarkoittaa käytännössä sitä, ettei tämän Suomessa toiseksi yleisimmän seuraeläimen synnytykskomplikaation hoito ole kenenkään järjestämisvastuulla. Yksityinen palveluntarjoaja päättää lainsäädännön mukaisesti itse palveluistaan eli siitä, mitä, milloin ja mille eläinlajeille se palveluita tarjoaa, eikä järjestämisvastuuta näin ollen voi määrittää yksityisellekään toimijalle. Tämä toimenpiteen tulisi siis kuulua kuntien järjestämisvastuulle, mieli lain hengen ja eläinlajien yhdenvertaisuuden toteutua.

Listan mukaisesti järjestämisvastuun ulkopuolelle jäisivät kaikki lemmikkieläimille tehtävät kaikki muutkin akuutit leikkaukset, kuten märkäkohtu- ja vierasesineleikkaukset. Lisäksi esimerkiksi röntgenkuvaukset ja ultraäänitutkimukset olisivat järjestämisvastuun ulkopuolisia tutkimuksia. Tämä voi aiheuttaa eläinsuojelullisia ongelmia, mikäli kunnat päättävät järjestää vain järjestämisvastuuseen kuuluvat palvelut. Esimerkiksi Pohjois-Karjalan maakunnassa ei ole yhtään yksityistä viikonloppuna auki olevaa yksityistä klinikkaa tai yksityistä päivystävää eläinlääkäriä, jolloin esimerkiksi koiran keisarinleikkauksen tai märkäkohdun vuoksi joutuisi ajamaan Kuopioon tai Kouvolaan asti. Lisäksi yksityisillä eläinlääkäriasemilla ei ole velvollisuutta olla avoinna 24/7 eli normaalisti aina avoinna oleva klinikka voi toisinaan olla suljettuna esimerkiksi öisin ja viikonloppuisin ja tällöin apua voi joutua etsimään kauempaakin.

Luettelo järjestämisvastuuseen kuuluvista palveluista on varsin tiukasti rajattu. Näin tiukka rajaaminen voi käytännön potilastyössä tuottaa ongelmia niin eläinten hyvinvoinnin kuin asiakaspalvelunkin näkökulmasta. Luetteloitujen toimenpiteiden rinnalle tulee lisätä jokin väljentävä termi, kuten ”näihin rinnastettavat toimenpiteet”.

Pykälässä olisi kunnan perimiä maksuja koskeva säännös, joka merkitsisi muutosta nykytilaan. Voimassa olevan lain mukaan kunnalla on oikeus periä vastaanotolla tarjottavista eläinlääkäripalveluista ns. klinikkamaksu kunnan järjestämistä toimitiloista ja työvälineistä sekä avustavan henkilökunnan palkkauksesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Ehdotetun momentin mukaan vastaanottokäynneistä perittävää kunnallista maksua koskevat säännökset muuttuisivat niin, että maksun periminen olisi kunnalle pakollista. Lisäksi maksua koskevat säännökset väljentyisivät siten, että maksulla voitaisiin kattaa toimitiloista, työvälineistä ja avustavan henkilökunnan palkkauksesta aiheutuvien kustannusten lisäksi myös muita kunnalle aiheutuvia kustannuksia kuten kunnaneläinlääkärin peruspalkkaan liittyviä kustannuksia. Julkisoikeudellisiin maksuihin liittyy vaatimus siitä, että maksut saavat olla enintään palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten suuruisia.

Ehdotus on kannatettava, koska se pienentää eläinlääkintähuollosta kunnille syntyviä kustannuksia. Maksujen tulee kuitenkin pysyä kohtuullisina, että eläimet eivät jää ilman tarvitsemaansa hoitoa korkeiden kustannusten vuoksi.

Lain 15 §:n 4 momentin asetuksenantovaltuutus koskisi säännöskohtaisten perustelujen perusteella tilannetta, jossa virkaehtosopimuksen mukaiset palkkiot olisivat korvautuneet kuntien asiakasmaksuilla. Tämä ei kuitenkaan käy ilmi momentin kirjoitusasussa eli tältä osin pykälän tekstiä tulee selventää.

Lakiehdotus mahdollistaa kunnaneläinlääkäreille sekä nykyjärjestelmän mukaisen palkkausjärjestelmän että mahdollisen uuden palkkausjärjestelmän. Lakiehdotuksen joustavuus on kannatettava.

#### 17 § Muiden kuin järjestämisvastuuseen kuuluvien eläinlääkäripalvelujen järjestäminen

Ehdotettu pykälä olisi uusi voimassa olevaan lakiin nähden. Voimassa oleva laki on säädetty ennen kuin nykyistä kuntalakiä edeltävään lakiin lisättiin säännökset kunnan toiminnasta kilpailutilanteessa markkinoilla. Eläinlääkintähuoltolain sääntelyssä ei tästä syystä ole eroteltu järjestämisvelvollisuuteen kuuluvia ja vapaaehtoisesti järjestettäviä palveluja selkeästi toisistaan, vaan palvelut on järjestetty kokonaisuutena samojen muun muassa hinnoittelua koskevien säännösten nojalla.

Asiakashinta muodostuisi kunnaneläinlääkärin perimästä palkkiosta ja kunnan perimästä maksusta ja kunnan tulisi määritellä maksu siten, että kilpailutilanteessa markkinoilla järjestettävien palvelujen hinnoittelu olisi kuntalaisia tarkoitetulla tavalla markkinaperusteista. Kunnan perimän maksun tulisi kattaa kaikki palvelutoimintaan liittyvät kustannukset kuten vastaanottotilojen ja palveluissa käytettävien laitteiden kustannukset, kunnaneläinlääkärin peruspalkan näihin palveluihin kohdistuvan osuuden, laskennallisen osuuden yleishallinnollisista kustannuksista sekä kohtuullisen tuotto-odotuksen.

Jos pykälässä tarkoitettuja palveluja järjestettäisiin muutoin kuin kilpailutilanteessa markkinoilla, kunnan perimän maksun ei tarvitsisi olla markkinaperusteisesti hinnoiteltu, vaan se voitaisiin määritellä samoin perusteiden kuin lakisääteisistä eläinlääkäripalveluista perittävä maksu. Muu kuin markkinaperusteinen hinnoittelu voisi tulla kyseeseen lähinnä sellaisilla syrjäisillä alueilla, joilla ei ole erikoistasoisten eläinlääkäripalvelujen yksityistä tarjontaa ja joille tällaisen tarjonnan syntyminen ei kunnan liiketoiminnasta riippumatta ole todennäköistä.

Alueilla, joilla ei ole todellista kilpailua yksityisten ja kunnallisten eläinlääkäreiden kesken, tulisi voida tuottaa listan ulkopuolisia palveluja ilman yhtiöittämistä. Yhtiöittäminen vähentää alueen virkaeläinlääkärien määrää, mikä taas heikentää lakisääteisten virkatehtävien toteuttamista. Yhtiöittäminen siirtäisi eläinlääkärit kokonaispalkkaukseen ja työaikalainsäädännön piiriin ilman siirtymäaikaa. Tämä tarkoittaisi elinlääkäreiden määrän lisäämistä nykyisestä ja kunnille kustannusten nousua. Eläinlääkäreitä on jo nykyisin vaikea rekrytoida kunnaneläinlääkärin tehtäviin, joten palveluntuotanto saattaisi vaarantua esitetyn muutoksen vuoksi.

Kunnille yksityisen sektorin palveluntuotannon markkinoille tulon ja poistumisen seuranta ja oman palvelutuotannon mukauttaminen tähän jatkuvasti on kohtuuton vaatimus. Mikäli oma palvelu on ajettu alas, sen uudelleen aloittaminen voi olla hyvin haasteellista tilojen, välineiden ja henkilökunnan puuttumisen vuoksi.

### 37 § Voimaantulo

Lain perustelutekstin mukana tavoitteena on, että laki tulee voimaan vuonna 2023. Aikataulu ei ole realistinen. Mikäli lakiesitys menisi läpi ja kunnallisia toimintoja tulisi yhtiöittää, tulee muutostyölle varata riittävästi aikaa. Mikäli yhtiöittämisen myötä tulisi tarve palkata lisää eläinlääkäreitä, tähän tulee olla mahdollisuus varautua budjetin valmistelussa. Lisäksi rekrytoinneille tulee jäädä riittävästi aikaa.

Kokonaisuudessaan eläinlääkintähuoltolain uudistusta tulisi lykätä. Parlamentaarinen työryhmä on esittänyt, että ympäristöterveydenhuolto siirtyy hyvinvointialueille 2026. Suomen eläinlääkintähuollon uudistus kannattaa suunnitella näille, nykyistä suuremmille alueille.

Eläinlääkintähuoltolain tarkoituksena on edistää ja ylläpitää eläinten terveyttä ja hyvinvointia sekä kansanterveyttä erityisesti varmistamalla eläinlääkäripalvelujen laatu sekä turvaamalla yhdenvertaiset, toimivat ja kohtuuhintaiset julkiset eläinlääkäripalvelut koko maassa. Ehdotetussa muodossa lakiesitys voi vaarantaa eläinlääkintähuollon järjestelmän toimivuuden eli lain tarkoitus ei toteudu.

Muilta osin lakiesityksiin ei ole kommentoitavaa.